

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Посл. бр. Гж1. 2563/16
Дана 29.08.2016. године
Нови Сад

У И М Е Н А Р О Д А

Апелациони суд у Новом Саду у већу састављеном од судија Мире Тубин Чанак председника већа, Наде Кнежевић Антић и Габриеле Миловановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., кога заступа Поповић Зоран, адвокат из Зрењанина, против тужене ББ, ..., коју заступа Великинац Гордана, адвокат из Новог Сада, ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о жалби тужиоца против пресуде Основног суда у Новом Саду посл. бр. П1. 600/2016 од 21.03.2016. године, на седници већа одржаној дана 29.08.2016. године, донео је:

П Р Е С У Д У

Жалба тужиоца се **одбија**, пресуда Основног суда у Новом Саду посл. бр. П1. 600/2016 од 21.03.2016. године, **потврђује**.

Захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка се **одбија**

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да тужиоца врати на рад са свим правима која му по том основу припадају, као и да му накнади трошкове спора, све у року од 8 дана под претњом извршења. Обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове поступка у износу од 225.000,00 динара.

Против наведене пресуде тужилац је изјавио благовремену и дозвољену жалбу из свих законских разлога.

Жалба тужиоца није основана.

Испитујући првостепену пресуду према одредбама чл. 386. ст. 3. ЗПП-а, овај суд налази да је иста донета без битних повреда одредаба парничног поступка, да је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно примењено материјално право и одлучено о тужбеном захтеву.

У току поступка првостепени суд је утврдио да је тужилац код тужене био запослен на пословима наставника разредне наставе у ... разреду ... одељења.

Дана ... године тужена је донела закључак о покретању дисциплинског поступка против тужиоца због основане сумње да је извршио повреду забране из чл. 45. ст. 2. и 6. Закона о основама система образовања и васпитања, тако што је ученицу из ... одељења, ВВ, пољубио у шаку, раме и образ, миловао по бутинама и руци од шаке до рамена и говорио да је лепотица. Према прикупљеним доказима тужилац је забрану извршио у школи дана ... године, за време првог часа. Докази који указују на повреду радне обавезе су искази ученица ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ, као и искази родитеља и блиских сродника.

Након спроведеног дисциплинског поступка тужена је ... године донела решење о престанку радног односа тужиоцу, којим се тужилац оглашава кривим за повреду забране насиља, злостављања и занемаривања и изриче му се дисциплинска мера престанка радног односа, а лиценца му се одузима. Радни однос запосленом престаје даном коначности решења.

На наведено решење од ... године тужилац је уложио приговор Школском одбору, који је одбијен ... године, решењем Школског одбора и истим потврђено решење директора тужене о престанку радног односа тужиоцу и одузимању лиценце, када је спорно решење постало коначно.

Након захтева тужиоца за одлагање извршења решења о престанку радног односа, Одељење инспекције рада Нови Сад је ... године донело решење о одлагању извршења решења о престанку радног односа бр. ... од ... године, до доношења правноснажне одлуке суда. У образложењу решења наведено је да је решење тужене донето након истека рока од 6 месеци, који је предвиђен за вођење дисциплинског поступка, јер је исти покренут ... године, а окончан даном доношења решења Школског одбора о одбијању приговора тужиоца ... године, након истека рока прописаног чл. 142. Закона о основама система образовања и васпитања.

Решењем од ... године, поступајући по решењу инспекције рада, тужена је ставила ван снаге решење о престанку радног односа тужиоцу.

Тужиоцу је дана ... године уручен анекс уговора о раду, којим му је понуђено да обавља послове наставника разредне наставе у продуженом боравку. Након што је тужилац распоређен на послове наставника разредне наставе у продуженом боравку, у боравак више није долазило ни једно дете.

Дана ... године, тужена је донела решење да је запослени – тужилац, наставник разредне наставе, нераспоређен почев од ... године. У образложењу овог решења је наведено да имајући у виду пресуду Врховног касационог суда у Београду посл. бр. Рев2. 79/2013 од 29.03.2013. године, пресуду Апелационог суда у Новом Саду посл. бр. Гж1. 2743/12 од 19.10.2012. године, као и специфичну врсту послова коју запослени - тужилац обавља у раду са децом у туженој школи, да је неопходна примена чл. 3. и чл. 19. Конвенције о праву детета.

Упутом од ... године, тужена је упутила тужиоца на лекарски преглед у Дом здравља ... у ..., ради провере психичке, физичке и здравствене способности за рад са децом и ученицима, на који преглед тужилац није отишао, са позивом на чл. 120. и чл. 45. Закона о основама система образовања и васпитања.

Дана ... године, тужилац је доставио лекарско уверење Медицине рада у ..., према којем, односно на основу анамнезе, објективног прегледа, РТГ, лабораторијских

и осталих налаза се сматра да је здравствено, психички и физички тужилац способан за рад са децом и ученицима. Пре наведеног лекарског уверења, тужилац је доставио и лекарско уверење од ... године, који је оверила специјалиста медицине рада, саобраћајне медицине.

Тужилац се није одазвао медицинском вештачењу, које је поверено Институту за медицину рада Србије ... из ..., које вештачење је одредио првостепени суд, а на околност психичке, физичке и здравствене способности тужиоца за рад са децом и ученицима. Вештачење је од стране наведеног Института било заказано за ... године и за ... године, али се тужилац на иста није одазвао. Тужилац је обавестио првостепени суд и Институт, да се вештачењу неће одазвати из разлога што је такво вештачење у супротности са одредбама Закона о основама система образовања и васпитања и да је то само један од начина кршења његових основних права.

Првостепени суд је већ одлучивао о тужбеном захтеву тужиоца и то пресудом посл. бр. П1. 545/2012 од 02.07.2012. године којом је одбио тужбени захтев тужиоца да се пониште као незаконита решења и то: решење директора тужене бр. ... од ... године о престанку радног односа тужиоца код тужене и одузимања лиценце и решење Школског одбора тужене о одбијању приговора бр. ... од ... године, да се обавезе тужена да тужиоца врати на рад са свим правима која му по том основу припадају, као и да тужена тужиоцу накнади трошкове спора, све у року од 8 дана под претњом извршења. Истом пресудом обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 10.250,00 динара. Апелациони суд у Новом Саду донео је пресуду пословни број Гж1. 2743/12 од 19.10.2012. године којом је жалбу тужиоца усвојио и пресуду Основног суда у Новом Саду, посл. бр. П1. 545/2012 од 02.07.2012. године, преиначио тако што је поништио као незаконита решења и то: решење директора тужене бр. ... од ... године о престанку радног односа тужиоца код тужене и одузимању лиценце и решење Школског одбора тужене о одбијању приговора бр. ... од ... године, те обавезао тужену да тужиоца врати на рад са свим правима која му по том основу припадају и да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 24.750,00 динара, све у року од 8 дана под претњом извршења. Обавезао је тужену и да тужиоцу накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 18.000,00 динара.

Врховни касациони суд у Београду, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против наведене пресуде Апелационог суда у Новом Саду, донео је пресуду пословни број Рев2. 79/2013 дана 29.03.2013. године, којом је делимично одбио ревизију тужене изјављену против пресуде Апелационог суда у Новом Саду пословни број Гж1. 2743/12 од 19.10.2012. године у делу којим су поништена као незаконита решења и то: решење директора тужене бр. ... од ... године о престанку радног односа тужиоца код тужене и одузимању лиценце и решење Школског одбора тужене о одбијању приговора бр. ... од ... године, а делимично усвојио ревизију тужене и укинуо пресуду Апелационог суда у Новом Саду пословни број Гж1. 2743/12 од 19.10.2012. године у делу којим је обавезана тужена да тужиоца врати на рад са свим правима која му по том основу припадају и да тужиоцу накнади трошкове спора и предмет вратио Апелационом суду у Новом Саду на поновно суђење. Након тога, Апелациони суд у Новом Саду је донео решење посл. бр. Гж1. 1995/13 од 24.06.2013. године, којим је жалбу тужиоца усвојио, пресуду Основног суда у Новом Саду посл. бр. П1. 545/2012 од 02.07.2012. године у делу којим је одбијен тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужена да тужиоца врати на рад са свим правима која му по том основу припадају, као и да тужиоцу накнади трошкове парничног и у делу којим је обавезан тужилац да туженој накнади трошкове поступка **укинуо** и предмет у том делу вратио Основном суду у Новом Саду на поновно суђење.

Полазећи од правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је позивајући се на одредбе чл.120. Закона о основама образовања и васпитања и одредбе чл.3. и чл.19. ратификоване Конвенције о праву детета („Сл. лист СРЈ“–међународни уговори бр. 15/90), правилно одбио тужбени захтев тужиоца.

Чланом 120. ст. 1. тач: 1, 2, 3, 4. и 5. Закона о основама система образовања и васпитања, прописани су услови које треба да испуњава лице да би могло бити примљено у радни однос у установи. Међу наведеним условима, под тач. 2. ст. 1. чл. 120. Закона о основама система образовања и васпитања прописано је да лице има психичку, физичку и здравствену способност за рад са децом и ученицима. Ставом 4. чл.120. Закона о основама система образовања и васпитања прописано је да запосленом престаје радни однос ако се у току радног односа утврди да не испуњава услове из става 1. истог члана или ако одбије да се подвргне лекарском прегледу у надлежној здравственој установи на захтев директора.

Према чл.3. Конвенције о праву детета, сви поступци који се тичу детета предузимаће се у складу са његовим најбољим интересима. Тако је у ст.1. предвиђено да у свим активностима које се тичу деце, без обзира да ли предузимају јавне или приватне институције социјалног старања, судови, административни органи или законодавна тела, најбољи интереси детета биће од првенственог значаја. Ст.2. је предвиђено да се странке уговорнице обавезују да детету обезбеде такву заштиту и бригу која је неопходна за његову добробит, а ст.3. да ће странке уговорнице обезбедити да се институције, службе и установе, одговорне за бригу или заштиту деце, прилагоде стандардима које су утврдили надлежни органи, посебно у области сигурности, здравља. По чл.19. Конвенције постоји обавеза државе да се стара о подобности особља и стручног надзора и да предузима све мере ради заштите детета од свих облика физичког или менталног насиља, повреде и злоупотребе занемаривањем, немарног односа, малтретирања или експлоатације, укључујући и сексуално злостављање, док је под бригом родитеља, законских заступника или било које друге особе која се брине о детету.

Имајући у виду разлоге вођења дисциплинског поступка, наведене одредбе Конвенције о праву детета и Закона о основама система образовања и васпитања, правилно је првостепени суд ради одлучивања о захтеву тужиоца за враћање на рад, односно ради утврђивања да ли тужилац има право на реинтеграцију или не, одредио медицинско вештачење Института за медицину рада у .... Из наведеног, супротно наводима жалбе, произилази да је суд приликом одређивања вештачења, као и одлучивања узео у обзир и пресуду Врховног касационог суда пословни број Рев2. 79/2013 од 29.03.2013. године. С обзиром да тужилац није поступио у складу са упутом директора тужене школе, те није обавио лекарски преглед у установи у коју је упућен, да се тужиочев рад односи на рад са малолетном и хендикепираном децом, као и посебан значај заштите овакве деце, правилно првостепени суд сматра да би се одређеним вештачењем и прегледом тужиоца, у потпуности утврдило да ли је тужилац психофизички способан за рад са децом и ученицима.

Како се тужилац није одазвао позиву за вештачење Института за медицину рада Србије ... из ..., а није поступио ни у складу са наведеним упутом директора тужене школе од ... године, већ се самоиницијативно обратио Дому здравља у ... и то тек ... године, те доставио уверење издато од тог Дома здравља да је психофизички способан за рад са децом, а имајући у виду и одредбу чл.120. ст.4. Закона о основама система образовања и васпитања, правилно првостепени суд сматра да су неосновани наводи тужиоца (које тужилац понавља и у жалби), да је одређено вештачење један од начина

кршења његових основних права, као и да су суд и директор школе поступали супротно одредби чл.120. Закона о основама система образовања и васпитања. Имајући у виду одредбе чл.120. ст. 4. Закона о основама система образовања и васпитања, правилан је став првостепеног суда да се упућивање запослених на лекарски преглед од стране директора у току трајања радног односа, па тиме и тужиоца, не врши ради добијања лекарског уверења које се подноси приликом заснивања радног односа, већ да исто проистиче из других околности, а које су у конкретном случају настале у току рада (вођење дисциплинског поступка против тужиоца). Правилно првостепени суд налази да од значаја за одлучивање у предметном спору није ни истицање тужиоца да други запослени нису били од стране директора тужене упућени на лекарски преглед, с обзиром да против других запослених код тужене нису били покренути дисциплински поступци, а нарочито не дисциплински поступци због повреде забране из чл. 45. Закона о основама система образовања и васпитања, те да је тужилац морао поступити пре свега по упуту директора школе да обави лекарски преглед.

С обзиром да су решења директора тужене од ... године о престанку радног односа тужиоца код тужене и одузимању лиценце и Школског одбора тужене од ... године о одбијању приговора, поништена као незаконита због застарелости вођења дисциплинског поступка, да тужилац није поступио у складу са упутом директора тужене школе, те није обавио лекарски преглед у установи у коју је упућен, да се није одазвао позиву за вештачење које је одређено у првостепеном поступку, те стога није ни доказао да је психофизички способан за рад са децом и ученицима, а у току поступка није указивао да у туженој школи има слободних радних места у чијем опису послова није рад са децом и да испуњава услове за рад на тим пословима, правилан је став првостепеног суда да је тужбени захтев тужиоца неоснован.

Остали наводи жалбе нису од утицаја на законитост пресуде.

Правилна је одлука првостепеног суда о трошковима поступка, на коју није било конкретизованих жалбених примедби.

Тужилац није успео у поступку по жалби, те је стога његов захтев за накнаду трошкова жалбеног поступка одбијен.

Сагласно изнетом, применом одредбе чл. 390. ЗПП-а, одлучено је као у изреци пресуде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА

МИРА ТУБИН ЧАНАК, с.р.

зго:

Напомена:

Рев2 2658/16 од 29.06.2017.

Одбијена као неоснована ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2563/16 од 29.08.2016 године.

